DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W RZESZOWIE

Rzeszów dnia 17 stycznia 1964 r. Nr 1 Poz. 1 — 2

Część I — Przepisy obowiązujące

Poz.

1 — Uchwała Nr 20/64 Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, Prezydium Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych i Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 16 stycznia 1964 r. w sprawie podejmowania i realizacji czynów społecznych na XX-lecie przez społeczeńswo województwa rzeszowskiego.

Część II — Publikacje

2 — Ogłoszenie Przedsiębiorstwa Robót Budowlano-Drogowych, Spółki Państwowo-Prywatnej z o.o. w Przemyślu w likwidacji, w sprawie zgłaszania roszczeń w stosunku do likwidowanej spółki.

Część I — Przepisy obowiązujące

Poz. 1

UCHWAŁA Nr 20/64

Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, Prezydium Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych i Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie

z dnia 16 stycznia 1964 r.

w sprawie podejmowania i realizacji czynów XX-lecia przez społeczeństwo województwa rzeszowskiego

Mieszkańcy województwa rzeszowskiego, podobnie jak całe społeczeństwo naszego Kraju, obchodzić będą rok 1964 jako rok jubileuszowy — Dwudziestolecie Polski Ludowej — szczególnie uroczyście.

Główne kierunki obchodów XX-lecia Polski Ludowej zostały wytyczone w uchwale Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu i Wojewódzkiej Rady Narodowej podjętej na uroczystej sesji w dniu 31 grudnia 1963 r. W uchwale tej wysunięte zostało hasło uczczenia XX-lecia PRL zwiększoną produkcją, szybszym wzrostem postępu technicznego, lepszą gospodarką na roli, dalszym rozwojem kultury i nauki, poprawą warunków życia w miastach i wsiach, — a szczególnie podejmowaniem powszechnych czynów społecznych.

Czyny społeczne — już od szeregu lat — stanowią poważną pozycję w realizacji programu wyborczego Frontu Jedności Narodu, a ich pomyślna realizacja przez mobilizację społecznych środków, zwłaszcza pieniężnych, materiałowych i robocizny, przyśpiesza zaspokojenie poważnej ilości potrzeb gospodarczych i socjalno-kulturalnych ludności.

O rozmiarach czynów społecznych w naszym województwie najlepiej świadczy ogólna ich wartość, która tylko na przestrzeni lat 1954 — 1962 wyraża się cyfrą 1.044,6 milionów złotych. W ramach tej ogólnej wartości zrealizowanych w tym okresie czynów społecznych uzyskano poważne efekty rzeczowe, z których najważniejsze to: wybudowanie 615 km dróg o nawierzchni trwałej, 210 mostów, 218 remiz strażackich, 141 zbiorników wodnych, zelektryfikowanie 22,500 gospodarstw rolnych i wybudowanie 270 km sieci wysokiego napięcia, 580 km sieci niskiego napięcia, 159 stacji transformatorowych, zmeliorowanie 75 ha gruntów ornych i pastwisk, regulacja 32 km rzek, wykopanie 330 km nowych rowów melioracyjnych, ułożenie 198,6 km sieci gazowej, wybudowanie 7 km dróg i ulic miejskich, ułożenie około 30 km chodników, wybudowanie 193 budynków szkolnych, 164 domów kultury i świetlic, 11 ośrodków zdrowia i 14 boisk sportowych.

Wymieniony zakres rzeczowy został jeszcze znacznie poszerzony przez czyny społeczne zrealizowane w 1963 r., których wartość szacunkowa przekracza 200 milionów złotych.

Podane przykładowo efekty gospodarcze świadczą o tym, że czyny społeczne przyjęły się wśród szerokich rzesz mieszkańców naszego województwa i stały się bardzo ważnym elementem w planach i budżetach rad narodowych, przyczyniając się w dużym stopniu do wzmożenia tempa rozwoju województwa.

Niemniej daje się zauważyć jeszcze wiele niedociągnięć, które hamują inicjatywę społeczną bądź powodują przewlekłą realizację czynów społecznych.

Do poważniejszych niedociągnięć można zaliczyć:

— nie wszystkie terenowe rady narodowe, ich komisje i prezydia we właściwym stopniu interesują się organizowaniem i realizacją czynów społecznych;

— w niektórych powiatach brak jest współdziałania rad narodowych z organizacjami masowymi, a szczególnie ze związkami zawodowymi i zakładami pracy, zaś podejmowane wspólnie kroki mają raczej charakter dorywczy;

— nawet w tych prezydiach rad narodowych, które stosunkowo szerzej interesują się czynami społecznymi, tylko niektóre wydziały tych rad zostają włączone do pracy w tym zakresie;

— czyny społeczne, mimo ich masowości, nie mają jeszcze charakteru powszechnego, a bardzo wiele wsi i gromad, zakładów pracy i komitetów blokowych nie podejmuje czynów społecznych, mimo istnienia w danych miejscowościach wielu potrzeb i możliwości ich zaspokojenia;

— wiele czynów jest zgłaszanych w sposób deklaratywny w imieniu mieszkańców przez sołtysów bądź niewielką grupę osób; ujmowane są one przez prezydia gromadzkich i powiatowych rad narodowych do planów, a często ogół mieszkańców o nich nie wie, względnie jest zainteresowany w realizacji czynów o innym charakterze;

— ewidencja, sprawozdawczość i kontrola realizacji czynów społecznych jest zbyt skomplikowana oraz nie należycie zorganizowana;

— prezydia powiatowych rad narodowych w niektórych przypadkach niewłaściwie dokonują rozdziału dotacji państwowej na popieranie czynów, przydzielając je komitetom, które albo w ogóle nie przystąpiły jeszcze do realizacji czynu albo nie zgromadziły odpowiedniej ilości środków społecznych;

— w wielu gromadzkich radach narodowych gospodarka funduszem gromadzkim jest niewłaściwie prowadzona, wymiar jest często zbyt niski, realizacja niepełna, a ponadto wykorzystywany jest on niezgodnie z przeznaczeniem;

— nie wykorzystuje się wszystkich dostępnych źródeł finansowania czynów społecznych, a szczególnie funduszu

rozwoju rolnictwa, środków PZU, przedsiębiorstw państwowych i społecznych oraz surowców pochodzenia miejscowego.

W związku z coraz bardziej rozwijającą się inicjatywą społeczną, nieodzownym staje się ujęcie czynów społecznych w określone ramy organizacyjne, zapewniające odpowiednią koordynację, nadzór i kontrolę zarówno nad ich podejmowaniem jak i nad realizacją.

W tym celu Prezydium WRN wspólnie z Prezydiami WK FJN i Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych, działając w oparciu o uchwałę WK FJN i WRN z dnia 31 grudnia 1963 r. i zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 29, poz. 172 z 1963 r.), ustala następujące kierunki rozwoju czynów społecznych w 1964 r. oraz ogólne zasady i tryb podejmowania i realizacji tych czynów w województwie rzeszowskim:

Ogólne kierunki rozwoju czynów społecznych i przewidywane efekty rzeczowe:

I

w zakresie dróg i mostów

— budowa 122 km dróg o nawierzchni twardej,
— ulepszenie 85 km dróg,
— budowa 23 mostów (413 mb)
o łącznej wartości około 130 milionów złotych,
— koncentracja robót wykonywanych czynem społecznym na odcinkach o największym znaczeniu gospodarczym,
— koncentracja środków finansowych między innymi przez włączenie funduszu gromadzkiego do programu robót wykonywanych w ramach czynów społecznych,
— wdrażanie postępu techniczngo przez wprowadzenie nowych metod ulepszania dróg cementem i wapnem, oraz profilowania dróg, co winno zmniejszyć koszty robót, a zwiększyć efekty rzeczowe,
— rewizja założeń programowych na lata 1964—65 pod kątem możliwości ich rozszerzenia w ramach posiadanych środków (dotyczy to szczególnie tych powiatów, w których założenia są ustalone poniżej ich możliwości),
— wykorzystywanie w szerszym niż dotychczas stopniu materiałów kamiennych pochodzenia miejscowego i zabezpieczenie odpowiedniego sprzętu do ich wydobycia i przerobu.

W zakresie oświaty

— budowa szkół (łącznie 60 izb lekcyjnych),
— budowa i niwelacja szkolnych boisk sportowych,
— sadzenie drzew i krzewów ozdobnych na terenie szkół i internatów,
— zakładanie zieleńców i kwietników wokół szkół i internatów,
— produkcja pomocy naukowych (przez nauczycieli i młodzież) oraz naprawa i konserwacja sprzętu szkolnego o łącznej wartości około 38 milionów złotych.

W zakresie kultury

— budowa wiejskich domów kultury (64), bibliotek, świetlic oraz wyposażenie ich w odbiorniki telewizyjne o łącznej wartości około 32 miliony złotych,
— koncentracja wysiłków na obiektach rozpoczętych, celem skrócenia czasokresu ich budowy,
— opracowanie pełnej dokumentacji i uporządkowanie miejsc straceń i męczeństwa Narodu Polskiego.

W zakresie kultury fizycznej i turystyki

— budowa stadionów i boisk sportowych, w tym boisk do małych gier, jak: siatkówka i koszykówka,
— budowa basenów pływackich i kąpielisk na wodach otwartych,
— budowa urządzeń pomocniczych (szatni), sanitarnych i innych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania stadionów i boisk sportowych,
— budowa urządzeń sportów zimowych (skoczni narciarskich, lodowisk, torów saneczkowych, tras narciarskich i turystycznych),
o łącznej wartości około 8 milionów złotych,
— wykorzystywanie i ujmowanie w formy organizacyjne inicjatywy sportowców, młodzieży i działaczy sportowych, dotyczącej budowy obiektów sportowych czynem społecznym,
— przygotowywanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla czynów społecznych, zapewnianie wykonawstwa robót i zaopatrzenia materiałowego oraz określanie źródeł finansowania tych czynów.

W zakresie zdrowia i opieki społecznej

— budowa 11 ośrodków zdrowia,
— budowa 4 poradni przeciwgruźliczych,
o łącznej wartości około 37 milionów złotych,
— szerzenie oświaty sanitarnej przez odczyty i pogadanki lekarskie, zwłaszcza na terenie wiejskim,
— organizacja spółdzielni zdrowia,
— włączanie pracowników służby zdrowia do działalności w organizacjach społecznych zmierzających do tworzenia szkół zdrowia ZMW na wsi i ZMS w zakładach produkcyjnych oraz kół PCK w miastach i na wsi,
— organizowanie społecznych badań ludności zwłaszcza w środowiskach wiejskich.

w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej

— budowa 168 km sieci gazowej,
— budowa 600 mb sieci wodociągowej,
— budowa 3,8 km dróg publicznych,
— budowa 3.200 m² placów,
— budowa 5,9 ha zieleńców i parków kultury,
— budowa 1 łaźni,
— kontynuowanie zadań rozpoczętych w poprzednich latach, jak np. gazyfikacja wsi w powiatach: Brzozów, Gorlice, Jasło, Krosno, Rzeszów i w miastach: Dębica, Leżajsk, Pilzno
o łącznej wartości ponad 14 milionów złotych,
— organizowanie w gromadach ekip remontowo-budowlanych, do których należałaby pomoc w realizacji robót fachowych,
— wprowadzenie we wszystkich miastach, w których realizowane jet budownictwo mieszkaniowe rad narodowych, zasady wykonywania przez przyszłych użytkowników mieszkań określonej ilości prostych robót przy budowie bloków mieszkalnych oraz przy uporządkowywaniu ich otoczenia. Ilość roboczo-godzin przepracowanych przez przyszłych użytkowników mieszkań winna być ustalona w odpowiedniej proporcji do wielkości mieszkania, które mają oni otrzymać.

w zakresie ochrony przeciwpożarowej

— budowa zbiorników wodnych i innych urządzeń służących do dalszej poprawy przeciwpożarowego zaopatrzenia wsi i miast w wodę — o szacunkowej wartości około 2 milionów złotych,
— budowa nowych i kontynuowanie rozpoczętych budów remiz strażackich (153 obiektów) ogólnej wartości 13,5 milionów złotych.

w zakresie rolnictwa

— wysadzenie 360 tys. drzew i 103 tys. krzewów o łącznej wartości 5 milionów złotych,
— zagospodarowanie 3.000 ha pastwisk z mienia gromadzkiego o wartości około 8 milionów złotych oraz zabezpieczenie urządzeń melioracyjnych na tych pastwiskach,
— przeprowadzanie melioracji na obiektach małych, które z uwagi na swą wielkość nie mogą być ujęte planem inwestycyjnym,
— zagospodarowywanie pastwisk w ramach środków z tzw. spaśnego,
— zalesianie i zadrzewianie wszelkich nieużytków, obsadzanie drzewami rowów i brzegów potoków,
— obsadzanie dróg gromadzkich drzewami owocowymi,
— budowa garaży i szop na maszyny i narzędzia kółek rolniczych,
— organizowanie spółek wodnych,
— uporządkowywanie obejść gospodarczych w PGR-ach, spółdzielniach produkcyjnych i zagrodach wiejskich.

w zakresie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych

— zorganizowanie przez służbę architektoniczną punktów poradnictwa inwestycyjnego dla podejmujących czyny społeczne i zabezpieczanie przez służbę techniczną nadzoru nad inwestycjami realizowanymi w czynach społecznych i udzielanie porad w wyborze metod wykonawstwa i stosowania tanich materiałów budowlanych,

— opracowanie prostej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budowy obiektów w czynach społecznych,

— zabezpieczenie przez pracownie i zespoły urbanistyczne obsługi inwestycyjnej czynów społecznych — pod względem lokalizacyjnym, w oparciu o istniejące plany zagospodarowania przestrzennego, a w razie braku takich planów, przygotowywanie materiałów niezbędnych do podjęcia decyzji lokalizacyjnych,

— zapewnianie komitetom czynów społecznych pomocy fachowej przy produkcji materiałów budowlanych niezbędnych dla realizacji budów w czynach społecznych oraz przekazywanie na ten cel materiałów budowlanych o zmniejszonej jakości oraz odpadowych (np. dla utwardzania dróg),

— zorganizowanie przez Zjednoczenie Państwowego Przemysłu Materiałów Budowlanych szeroko zakrojonej produkcji materiałów kamiennych i dostarczanie ich w pierwszej kolejności na realizację czynów społecznych.

Wymienione wyżej kierunki czynów społecznych wskazują tylko główne zadania, jakie winny być realizowane w ramach czynów społecznych, co nie wyklucza możliwości podejmowania i innych czynów, obejmujących roboty o charakterze porządkowym, konserwacje, remonty, zakupy, wyposażenia dla różnych obiektów itp. Należy dążyć do tego, by nie dopuścić do zmarnowania żadnej inicjatywy społecznej, a z drugiej strony, aby inicjatywa ta została jak najlepiej spożytkowana i skierowana na te dziedziny działalności gospodarczej i kulturalnej, które są najbardziej potrzebne i pilne, a które są możliwe do realizacji przy stosunkowo niewielkich nakładach Państwa.

II

Dla zabezpieczenia należytego zorganizowania i przebiegu czynów XX-lecia — należy przyjąć następujące zasady działalności Prezydiów Rad Narodowych i ich organów:

1. Działalność organizatorska rad narodowych i ich organów winną być skierowana na popularyzację powszechności czynów w środowiskach wiejskich, miejskich, osiedlowych i zakładach pracy.

   Prezydia rad narodowych winny w tym zakresie współdziałać z Komitetami Frontu Jedności Narodu i z organizacjami masowymi.

2. Celem skierowania czynów społecznych na właściwe tory i uwzględniając występujące potrzeby oraz realne możliwości środowisk — prezydia gromadzkich, osiedlowych i miejskich rad narodowych ustalą dla poszczególnych miejscowości konkretne zadania, które mogą być realizowane w ramach czynów społecznych.

3. W zależności od rodzaju występujących potrzeb — czyny społeczne mogą być organizowane przez zawodowe i społeczne jednostki organizacyjne jak np. kółka rolnicze, spółdzielnie produkcyjne, PGR-y, spółki wodne, komitety blokowe, związki zawodowe, zakłady pracy, organizacje młodzieżowe, komitety rodzicielskie, szkoły itp., z tym, że dla realizacji niektórych czynów zwłaszcza o charakterze inwestycyjnym mogą być powoływane społeczne komitety czynów.

4. Podejmując zobowiązanie w sprawie czynów społecznych mieszkańcy względnie organizacje zawodowe i społeczne winny zgłosić je właściwemu prezydium gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej, podając: przedmiot zamierzonego czynu społecznego, sposób jego wykonania, rodzaj i wielkość zadeklarowanej przez ludność (organizację) świadczeń, rodzaj i wielkość niezbędnej pomocy ze strony Państwa oraz przewidywany termin rozpoczęcia i zakończenia czynu.

   W gromadach, osiedlach i małych miasteczkach ewidencję zgłoszonych czynów społecznych prowadzą biura gromadzkie lub miejskie, zaś w pozostałych miastach, wydział wyznaczony przez prezydium miejskiej rady narodowej.

5. Prezydia GRN, RNO i MRN zgłoszone do nich czyny społeczne wraz z niezbędnymi danymi dotyczącymi tych czynów, przedkładają właściwym resortowym wydziałom Prezydiów PRN oraz powiatowym komisjom planowania gospodarczego, a po ich zatwierdzeniu przez Prez. MRN — włączają do planów i budżetów gromadzkich.

   Prezydia PRN winny akceptować tylko te czyny społeczne, co do których stwierdzą gospodarczą celowość, dostosowanie rozmiarów czynu do potrzeb danego terenu i realne możliwości jego realizacji.

6. Powiatowe komisje planowania gospodarczego winny:
   — po porozumieniu z resortowymi wydziałami prezydium powiatowej rady narodowej — przeanalizować zgłoszone czyny społeczne a następnie przedstawić Prezydium PRN wnioski o ich zaakceptowaniu i włączeniu do programu realizacji,
   — dla zaakceptowania czynów społecznych założyć ewidencję i prowadzić ją w stanie aktualnym z tym, że analogiczną ewidencję winny prowadzić również wydziały resortowe Prez. PRN jedynie odnośnie czynów społecznych dotyczących danego resortu,
   — przedstawić prezydium powiatowej rady narodowej wnioski odnośnie udzielania i rozmiarów pomocy Państwa dla realizacji poszczególnych zadań wykonywanych w ramach czynów społecznych

7. Prezydia PRN przy ustalaniu zakresu i rozmiarów pomocy Państwa na czyny społeczne winny kierować się:
   — znaczeniem gospodarczym i społeczno-kulturalnym zadań realizowanych w formie czynów społecznych,
   — możliwościami i stopniem nagromadzenia własnych środków przez zainteresowanych,
   — dążeniem do możliwie szybkiego uzyskania zamierzonych efektów.

   Przy ustalaniu pomocy Państwa należy mieć na uwadze przede wszystkim miejscowości słabo zagospodarowane, bez odpowiedniego zaplecza gospodarczego, zaś w mniejszym stopniu udzielać tej pomocy miejscowościom silniejszym gospodarczo a zwłaszcza tym, które już w poważnej mierze z pomocy Państwa korzystały i dalsze czyny mogą realizować wyłącznie własnymi środkami.

8. Przy przydzielaniu dotacji Prezydia PRN winny brać pod uwagę również i to, ażeby prezydia GRN przeznaczały na pomoc w realizacji czynów społecznych również część funduszu gromadzkiego, która ewentualnie pozostaje po zaspokojeniu innych potrzeb, na które fundusz ten jest przewidziany.

9. Prezydia Rad Narodowych winny nawiązać kontakty z kierownictwem zakładów pracy, samorządami robotniczymi i związkami zawodowymi zarówno w miastach jak i gromadach celem pozyskania części funduszów zakładowych na realizację czynów społecznych w miejscowościach, w których położone są te zakłady.

10. Prezydia MRN, RNO i GRN w porozumieniu z Powiatowymi Komisjami Związków Zawodowych i KSR, w ramach zawartych porozumień i umów ustalą dla poszczególnych zakładów pracy działających na ich terenie określone zadania, którę będą wykonywane przez te zakłady w ramach czynów społecznych, np. organizowanie i utrzymywanie w należytym porządku określonej ulicy, ogrodu, zieleńca, chodnika, placu zabaw itp.

11. Zakłady pracy winny dla realizacji czynów społecznych organizować brygady pracy. Prezydia miejskich rad narodowych będą wskazywały dla zakładów pracy konkretne zadania czynowe.

    W tym celu prezydia miejskich rad narodowych zawierać będą z zakładami specjalne umowy.

12. Wydziały Prezydiów PRN (MRN) sporządzają sprawozdania z realizacji czynów społecznych na formularzu CzS dwa razy w roku; raz za okres I półrocza i drugi raz po upływie roku z tym, że sprawozdanie za cały rok winno obejmować dane narastające od początku roku.

Sprawozdania z realizacji czynów społecznych Wydziały opracowują w oparciu o materiały zawarte w uchwałach Prezydiów GRN, zebrań wiejskich, prowadzonej dokumentacji, list płac, rachunków itp. oraz na podstawie zapisków i notatek prowadzonych przez Wydziały.

W sprawozdaniu należy ujmować zrealizowane czyny wg grup i poszczególnych rodzajów podając równocześnie poniesione nakłady, uzyskane efekty rzeczowe i środki na realizację czynów społecznych (wpływ od ludności, dotacje budżetowe, inne źródła tj. z PZU, funduszu gromadzkiego i środki w naturze). Wydziały Prez. PRN sporządzają sprawozdania i w terminie 15 dni po okresie sprawozdawczym przesyłają do właściwego wydziału Prez. WRN, do powiatowego inspektoratu statystycznego a 1 egz. zatrzymują w aktach wydziału.

Powiatowy (miejski) inspektorat statystyczny konfrontuje dane zawarte w poszczególnych sprawozdaniach wydziałów z materiałami Pow. KPG i Wydz. Finansowego Prez. PRN i opracowuje w 3 egz. zbiorcze sprawozdanie w układzie na poszczególne grupy i rodzaje czynów. Opracowane w ten sposób sprawozdanie zbiorcze przesyła w 1 egz. w terminie 20 dni po okresie sprawozdawczym do Pow. KPG i Wojewódzkiego Urzędu Statystycznego (trzeci egz. pozostaje w aktach).

Pow. KPG na podstawie danych liczbowych zawartych w zbiorczym sprawozdaniu oraz w oparciu o posiadane własne materiały opracowuje analizę przebiegu realizacji czynów społecznych na terenie powiatu, która winna zawierać:

1. osiągnięte efekty rzeczowe czynów społecznych,
2. stopień wykorzystania środków pieniężnych z poszczególnych źródeł, z uwzględnieniem funduszu gromadzkiego,
3. trudności materiałowe.

Jeden egzemplarz w/w analizy Pow. KPG w terminie 25 dni po okresie sprawozdawczym przedkłada Prezydium PRN, drugi egzemplarz przesyła do WKPG

Wydział Prezydium WRN — na podstawie posiadanych własnych materiałów analizuje otrzymane z Prez. PRN sprawozdania i sporządza zbiorcze sprawozdanie w przekroju wojewódzkim nadzorowanego działu gospodarki narodowej, wyszczególniając rodzaje czynów społecznych — jeden egzemplarz sprawozdania przesyła do Wojewódzkiego Urzędu Statystycznego, drugi egzemplarz do jednostki nadrzędnej w terminie 20 dni po okresie sprawozdawczym.

Wojewódzki Urząd Statystyczny na podstawie otrzymanych sprawozdań z poszczególnych wydziałów Prez. WRN — sporządza zbiorcze sprawozdanie w przekroju wojewódzkim wg poszczególnych grup i rodzajów czynów społecznych, uwzględniając przy każdym nakłady, efekty rzeczowe oraz środki na realizację czynów i 1 egzemplarz sprawozdania zbiorczego przesyła do WKPG w terminie do 30 dni po okresie sprawozdawczym.

WKPG na podstawie danych zawartych w zbiorczym sprawozdaniu otrzymanym z WUS, analiz otrzymanych z Pow. KPG oraz posiadanych własnych materiałów opracowuje analizę realizacji czynów społecznych za okres sprawozdawczy w przekroju wojewódzkim i jeden egzemplarz tej analizy przedkłada Prezydium WRN.

Niezależnie od powyższych sprawozdań (półrocznych i rocznych) wydziały resortowe Prez. PRN winny opracowywać i przedkładać powiatowym komisjom planowania gospodarczego po upływie III-go kwartału wyczerpującą informację o aktualnym przebiegu czynów społecznych.

Opracowana na podstawie tych informacji zbiorcza informacja będzie przedkładana przez Pow. KPG — Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego, która z kolei złoży informację o realizacji czynów społecznych na terenie województwa — Prezydium WRN.

13. Właściwe wydziały Prezydiów PRN i Prezydium WRN winny sprawować fachowy nadzór, kontrolę i instruktaż nad realizacją czynów społecznych i współpracować w tym zakresie z właściwymi komisjami rad narodowych poszczególnych stopni.

Na podstawie materiałów informacyjnych i sprawozdawczych komisje planowania gospodarczego powinny informować prezydia rad narodowych o przebiegu realizacji czynów społecznych na ich terenie.

14. Dla podejmowania i realizacji czynów społecznych Prezydia PRN, MRN, RNO i GRN wykorzystają w pełni zebrania wiejskie, zebrania komitetów blokowych oraz spotkania radnych z wyborcami.

Ponadto tematykę czynów XX-lecia należy uwzględniać w szerszym zakresie w planach pracy rad narodowych, ich komisji i prezydiów.

15. Ogólny nadzór nad zagadnieniami czynów społecznych sprawują osobiście przewodniczący Prezydiów Rad Narodowych.

16. Przy realizacji czynów społecznych obok powyższych wytycznych mają w pełni zastosowanie postanowienia uchwały Rady Ministrów Nr 366 z dnia 20. IX. 1961 r. w sprawie czynów społecznych oraz pomocy Państwa w ich organizowaniu i realizacji (Mon. Polski Nr 80, poz. 333) oraz zarządzenie Nr 72 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23. V. 1963 r. w sprawie zadań prezydiów rad narodowych w organizowaniu i realizacji czynów społecznych (Mon. Polski Nr 47, poz. 231).

17. Prezydia Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych wspólnie z Komitetami Frontu Jedności Narodu winny dążyć do rozwinięcia wśród mieszkańców swego terenu współzawodnictwa w zakresie realizacji czynów społecznych XX-lecia, a dla szczególnie wyróżniających się miast, gromad, osiedli, wsi, zakładów pracy, komitetów blokowych — przyznawać wyróżnienia w formie dyplomów, nagród rzeczowych, pieniężnych itp.

Organizatorem i koordynatorem podejmowania czynu produkcyjnego i czynów społecznych XX-lecia w zakładach pracy jest Wojewódzka Komisja Związków Zawodowych współdziałająca w tym zakresie z Zarządami Okręgowymi Branżowych Związków Zawodowych.

Podejmowane przez zakłady pracy długofalowe zobowiązania winny zmierzać w kierunku:

1. W zakresie spraw ekonomicznych

— wykonania z nadwyżką planów produkcji mającej zbyt i pokrycie sorowcowo-materiałowe, w szczególności wykonania dodatkowej produkcji dla potrzeb ludności.

— zabezpieczenia pełnej realizacji planów gospodarczych na rok 1964, realizacji wniosków uchwały Rady Ministrów i CRZZ z dnia 23 lipca 1963 r. w sprawie kontroli i analizy kształtowania się wydajności pracy, dyscypliny i zatrudnienia oraz uchwały CRZZ i ZGNOT w sprawie dalszego rozszerzenia współdziałania i zwiększenia udziału związków zawodowych i SNT NOT w realizacji planów postępu technicznego, wzrostu wydajności pracy, obniżki kosztów i doskonalenia kwalifikacji zawodowych,

— dalszego rozwoju różnych form współzawodnictwa pracy przy zwiększonym udziale młodzieży i kadry inżynieryjno-technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju współzawodnictwa o tytuł „Brygady Pracy Socjalistycznej XX-lecia Polski Ludowej",

— podejmowania i rozszerzania współzawodnictwa o wzrost produkcji eksportowej, o jej nowoczesność i wysoką jakość,

— podejmowania zobowiązań o obniżenie norm zużycia surowców i materiałów, paliw i energii, o lepsze wykorzystanie parku maszynowego i potanienie inwestycji,

— zabezpieczenia pełnej realizacji planów szkolenia związkowego i ekonomicznego oraz zdobywania kwalifikacji i podnoszenia wykształcenia pracujących, szczególnie zaś młodzieży,

— rozwijania przez Powiatowe i Miejskie Komisje Związków zawodowych wspólnie z radami narodowymi czynów społecznych w kierunku poprawy warunków komunalnych i zdrowotnych, porządkowania boisk sportowych, ogródków jordanowskich, skwerów, parków, dróg itp. oraz rozwijania i upowszechniania zbiórki na budowę szkół Tysiąclecia,

— inicjowania przez Zarząd Okręgowy Związku Zawodowego Pracowników Rolnych w PGR-ach i państwowych gospodarstwach leśnych współzawodnictwa w podejmowaniu zobowiązań i czynów produkcyjnych zmierzających do intensyfikacji rolnictwa przez podnoszenie plo-

nów z ha, poprawę struktury zasiewów, lepszą pielęgnację i ochronę roślin, przez racjonalne żywienie i wzrost pogłowia bydła i trzody chlewnej, zalesienie nieużytków itp.

2. W zakresie spraw kulturalno-oświatowych i sportowych

— podejmowania i inicjowania czynów społecznych na rzecz polepszenia warunków rozwoju życia kulturalnego i sportowego (remonty placówek k.o., obiektów i urządzeń sportowych i turystycznych, ośrodków wypoczynku po pracy), włączając do tej akcji członków zespołów amatorskich, członków związkowych ognisk krzewienia kultury fizycznej i klubów sportowych,

— organizowania punktów bibliotecznych na wydziałach produkcyjnych, zwiększenia liczby czytelników, polepszenia estetycznego wyglądu zakładów pracy, placówek k.o., obiektów sportowych i turystycznych,

— podnoszenia kwalifikacji ogólnych i zawodowych oraz szczególnej pracy w tym zakresie z członkami Brygad Pracy Socjalistycznej (pomoc w nauce pracownikom podnoszącym kwalifikacje ogólne i zawodowe przez kadrę inżynieryjno-techniczną oraz wyposażenie izb lekcyjnych w odpowiednie pomoce naukowe),

— wzmożenia propagandy wizualnej i pracy radiowęzłów zakładowych w kierunku propagowania treści ideowowychowawczych, ukazywania dorobku zakładu pracy, środowiska, wyróżniających się pracowników, osiągnięć związków zawodowych, działalności oświatowej, kulturalnej i sportowej, szerszego wyjaśniania aktualnych zadań programu budownictwa socjalistycznego, historycznego dorobku władzy ludowej i perspektyw naszej Ojczyzny oraz roli PZPR jako siły kierowniczej i organizatora jedności Narodu, jak również pomocy udzielonej przez Związek Radziecki w budowie socjalizmu w naszym kraju.

— organizowania spartakiad zakładowych, koncertów, imprez artystycznych i sportowo-turystycznych dla środowisk robotniczych i wiejskich (zabezpieczenie części artystycznej na akademiach zakładowych, środowiskowych oraz w gromadach),

— podejmowania patronatów przez placówki k.o., amatorskie zespoły i kluby sportowe nad placówkami w ośrodkach robotniczych i wiejskich, zaniedbanych pod względem kulturalnym i sportowo-turystycznym.

3. W zakresie spraw socjalno-bytowych

— organizowania czynów społecznych na rzecz rozwoju urządzeń socjalnych w zakładach pracy i poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy,

— organizacji wypoczynku świątecznego dla całych załóg,

— podniesienia na wyższy poziom usług świadczonych przez hotele robotnicze i stołówki przyzakładowe,

— dalszego rozwoju i podniesienia jakości usług dla ludności w przemyśle terenowym i w pionie gospodarki komunalnej.

4. W zakresie spraw organizacyjnych

— dalszego doskonalenia form organizacyjnych działalności rad zakładowych, oddziałowych rad związkowych, grup związkowych, komisji strukturalnych oraz samorządów robotniczych.

Rady Robotnicze wspólnie z Radami Zakładowymi, KZ PZPR, KZ ZMS, Kołami NOT i administracją zakładu opracują zadania i kierunki dla poszczególnych wydziałów, oddziałów, brygad, stanowisk roboczych odnośnie podejmowania zobowiązań i czynów społecznych. Zobowiązania i czyny społeczne podejmowane na zebraniach oddziałowych, na masówkach z udziałem wszystkich pracowników i uzupełnione indywidualnymi zabowiązaniami — winny być dodatkowym wkładem pracy dla uczczenia doniosłej rocznicy XX-lecia PRL.

Związki Zawodowe winny zainicjować w zakładach pracy współzawodnictwo o tytuł przodującego zakładu, wydziału, oddziału, brygady itp. zaś zakłady wzgl. poszczególne ich komórki organizacyjne, które osiągną w tym współzawodnictwie najlepsze wyniki produkcyjne winny być przez WKZZ wzgl. PKZZ wyróżniane dyplomami, proporcami i innymi nagrodami.

IV.

Wykonanie uchwały zleca się Terenowym Komitetom Frontu Jedności Narodu, Prezydium Pow. Komisji Związków Zawodowych oraz Prez. Rad Narod. wszystkich stopni.

Koordynację w zakresie czynów produkcyjnych sprawować będzie Prezydium Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych zaś w zakresie czynów społecznych — z ramienia Prezydium WRN — Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego.

Prezydia Komitetów Frontu Jedności Narodu, Komisji Związków Zawodowych i Rad Narodowych winny na wspólnych posiedzeniach okresowo dokonywać analizy przebiegu podejmowania i realizacji czynów XX-lecia PRL.

Przewodniczący WKZZ	Przewodniczący WK FJN	Przewodniczący Prez. WRN
(—) Jan Huss	**(—) Władysław Kruczek**	**(—) Michał Ostrowski**
Sekretarz WKZZ	Sekretarz WK FJN	Sekretarz Prez. WRN
(—) Michał Kulinowski	**(—) Jan Duda**	**(—) Leon Stanio**

Część II — Publikacje

Poz. 2

Ogłoszenie pierwsze

Przedsiębiorstwa Robót Budowlano-Drogowych, Spółki Państwowo-Prywatnej z o.o. w Przemyślu w likwidacji w sprawie zgłaszania roszczeń w stosunku do likwidowanej Spółki.

Zawiadamia się, że Przedsiębiorstwo Robót Budowlano-Drogowych, Spółka Państwowo-Prywatna z o.o. w Przemyślu ulega likwidacji z dniem 1-go stycznia 1964 r.

W związku z powyższym wzywa się wszystkich wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w ciągu trzech miesięcy od daty ukazania się trzeciego ogłoszenia o likwidacji.

Roszczenia należy zgłaszać likwidatorowi Spółki w biurze Przedsiębiorstwa w Przemyślu, ul. 1-Maja 49.

Mgr Bronisław Rybak
Likwidator

ODBIORCA

Biblioteka Jagiellońska w Krakowie

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz zakupna poszczególnych egzemplarzy wpłacać należy na konto: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie — Wydział Budżetowo-Gospodarczy — Narodowy Bank Polski I Oddział Miejski w Rzeszowie Nr 1316—94—48/2, Część 15, dz. 7, rodz. 3.

Prenumerata roczna (ze skorowidzem . . . . . 18 zł
Prenumerata półroczna . . . . 10 zł
Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku — 0,90 zł
Przy większej ilości stron o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony — Ceny ogłoszeń o zgubionych dokumentach: ryczałt zł 10.50 od jednego dokumentu, od każdego następnego po . . . . 1,50 zł
Cena egzemplarza niniejszego . . . . 6,30 zł

Redakcja i Administracja: Prezydium WRN w Rzeszowie ul. 1-go Maja

Rze 1198/64 1500 egz. N-1-510